

и Рема като младежи не можале да се стърнатъ, но налетиле върху тѣхъ, обърнали ги на бегъ, и отнеле една голѣма частъ отъ обирѣтъ; а за Нумиторовото негодувание съвсѣмъ биле хладнокрѣвни; защото събирале и въсприемвале много сиромаси и раби, на които давале поводъ и насърчение да се възбунтуватъ. Случи се единъжъ Ромулъ да се занимава съ приношение на жертва, понеже много обичалъ жертвитѣ и чародѣянията; и Нумиторовитѣ пастири като срѣщнале Рема, който пхтувалъ съ малцина хора, налетиле върху него, и слѣдъ като се нараниле добрѣ и отъ двѣтѣ противоположни страни, най-послѣ Нумиторовитѣ пастири побѣдили. Тогазъ хванале Рема живъ, и го завеле до Нумитора, на когото и го наклеветиле; този послѣднийтъ не го наказалъ, защото се убоалъ отъ много-гнѣвливиитъ му братъ. Нумиторъ отишелъ при Амулия, и му се молелъ за той да отмъсти, понеже му билъ братъ, и че се похулилъ отъ слугитѣ на Амулия, който бѣ царъ. И по причина че и останалитѣ жители на Алба-лонга изражавале подобно негодувание, и мислиле че този чловѣкъ неправедно страдалъ, по техенъ поводъ Амулий се побудилъ и прѣдалъ Рема на Нумитора, за да го употреби каквото искалъ. Впрочемъ, онзи го въсприелъ, и когато Рема билъ заведенъ у домътъ му, се зачудилъ за тѣло-служението на юношата, понеже всичкитѣ надминуваъ по величината и силата. И като виделъ въ лицето му дързновенieto и душевното му юначество, непоклатимостъта и безъ да се растревождалъ отъ нещастията, при това чулъ за дѣлата и дѣянията му, че сж биле съгласни съ нѣ-